

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI
Erazma Barčića 5

OVJ...
...LUČIVANJE
...SUKOBU INTERESA

BROJ 711-I-808-P-210-15/21-20-2

PRIMLJENO: NEPOBORNOSTO - PREDANO POŠTI

..... dana 22-03-2021 20.....

..... Priloga

Poslovni broj: 3 UsI-1507/2020-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Mariji Renner Jakovljević, uz sudjelovanje zapisničarke Marijane Andrijević, u upravnom sporu tužitelja Ivana Klešića iz zastupanog po opunomoćenici Nedi Pedišić, odvjetnici iz Odvjetničkog društva i partneri u Zagrebu, Nova Ves 17, protiv tuženog Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica Kneza Mislava 11/3, radi sukoba interesa, 25. veljače 2021.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja Odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Broj: 711-I-1565-P-210-15/20-15-11 od 23. listopada 2020.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za nadoknadu troškova ovog upravnog spora.

Obrazloženje

Osporavanom Odlukom Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Broj: 711-I-1565-P-210-15/20-15-11 od 23. listopada 2020. tužitelju je za povrede Zakona o sprečavanju sukoba interesa („Narodne novine“, broj 26/11, 12/12, 126/12, 48/13 i 57/15, u nastavku teksta ZSSI) opisane pod točkom I. i II. izreke Odluke Povjerenstva broj: 711-I-1930-P-210-15/17-04-11 od 25. svibnja 2017. izrečena sankcija iz članka 42. stavka 1. podstavka 2. ZSSI-a, obustava isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 6.000,00 kuna, koja će trajati šest mjeseci te će se izvršiti u šest jednakih uzastopnih mjesečnih obroka, svaki u pojedinačnom mjesečnom iznosu od 1.000,00 kuna.

Osporavajući zakonitost citirane Odluke tuženika od 23. listopada 2020., tužitelj je podnio tužbu Upravnom sudu u Zagrebu kod kojeg je zaprimljena 30. studenoga 2020. pod poslovnim brojem UsI-3230/20-2, a koji sud se rješenjem od 3. prosinca 2020. oglasio mjesno nenadležnim te tužbu ustupio ovome Sudu kao stvarno i mjesno nadležnom sudu na nadležno postupanje, na temelju članka 28. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17, u nastavku teksta ZUS) u svezi s člankom 13. stavkom 1. ZUS-a i člankom 8. Zakona o područjima i sjedištima sudova („Narodne novine“, broj 64/18) i kod kojeg je zaprimljena 7. prosinca 2020. pod poslovnim brojem 3 UsI-1507/2020. Tužitelj u tužbi osporava visinu izrečene mu sankcije navodeći da u osporavanoj Odluci tuženika nije vidljivo temeljem čega je tuženik utvrdio da bi izrečena sankcija bila primjerena, a to tim više što je u uputi navedenoj u presudi Upravnog suda u Rijeci poslovnog broja 4 UsI-1703/17-4 od 3. svibnja 2018. bilo navedeno da se prilikom odmjeravanja sankcije, tuženik mora voditi svim specifičnim okolnostima konkretnog slučaja,

granicama ovlasti te svrsi radi koje je ovlast izricanja sankcije zakonodavac propisao, kontekstualizirajući njezinu primjenu i vodeći računa o težini i posljedicama povrede ZSSI-a. Tužitelj smatra da intencija članka 8. i 9. ZSSI-a, odnosno moguća povreda navedenih članaka koja proizlazi iz neprijavlivanja bitne promjene u imovini istekom godine u kojoj je promjena nastupila, ne bi trebala se strogo tumačiti, jer navedene nekretnine tužitelj nije stekao kupoprodajom vlastitim sredstvima, već one predstavljaju obiteljsko nasljeđe pa ih je kao takve i prijavio, a radi se o kući s okućnicom. Iz navedenog da je razvidno da tužitelj nije imao namjeru ništa prikriti niti je imao razloga za to, odnosno postupiti protivno ZSSI-u pa je tužitelj u tužbenom zahtjevu predložio da se poništi osporavana Odluka tuženika od 23. listopada 2020., uz nadoknadu troškova ovog upravnog spora.

Tuženik je u odgovoru na tužbu zaprimljenim kod ovog Suda 15. siječnja 2021. u bitnome naveo da u cijelosti ostaje kod svih navoda iznesenih u obrazloženju osporavane Odluke uz pojašnjenje da je izrečena sankcija tužitelju obrazložena u osporavanoj Odluci pa da su netočni navodi tužitelja da nije vidljivo temeljem čega je tuženik utvrdio da je izrečena sankcija primjerena. U svezi s tim tuženik je naveo da je prilikom donošenja odluke o visini sankcije u ponovljenom postupku cijenio činjenicu da je dužnosnik počinio više povreda iz ZSSI-a što je utjecalo na izricanje više sankcija unutar Zakonom propisanog okvira, a činjenica da je tužitelj do donošenja meritorne Odluke od 25. svibnja 2017. podnio Izvješće o imovinskom stanju u kojem je prikazao podatke o svim nekretninama, da je utjecala na izricanje niže sankcije unutar Zakonom propisanog okvira, kao i činjenicu da je ovaj Sud poništio dio Odluke koja se odnosi na povredu utvrđenu u točki I. izreke navedene meritorne Odluke te u tom dijelu postupak obustavio. Stoga je tuženik odgovarajući na tužbene navode, što će u nastavku presude biti detaljnije obrazloženo, predložio da se odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

U ovom upravnom sporu 25. veljače 2021. održano je ročište za raspravu u prisutnosti zamjenice opunomoćenika tužitelja, a odsutnosti službene osobe tuženika pa je tužitelju u skladu s odredbom članka 6. ZUS-a dana mogućnost izjasniti se o svim zahtjevima i navodima te činjeničnim i pravnim pitanjima odlučnim za rješavanje ovog upravnog spora. Na istom ročištu za raspravu tužitelj u cijelosti ostao kod svih navoda iznesenih u tijeku upravnog spora, nakon čega je izveden dokaz uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta upravnog spora, kao i u onu koja prileži spisu predmeta upravnog postupka te je rasprava zaključena.

Uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta upravnog spora, kao i u onu koja prileži spisu predmeta upravnog postupka, utvrđeno je, da je tuženik 25. svibnja 2017. donio Odluku Broj: 711-I-1930-P-210-15/17-04-11 kojom je pod točkom I. odlučio:

- da propustom da opravda utvrđeni nesklad između prijavljene imovine u podnesenom izvješću o imovinskom stanju dužnosnika od 6. svibnja 2011. u dijelu izvješća pod „IV. Podaci o imovini – 1. nekretnine“ i stanja imovine dužnosnika koja proizlazi iz pribavljenih podataka od nadležnih državnih tijela, u dijelu koji se odnosi na nekretnine upisane u zk. uloške broj _____ sve k.o. _____ tužitelj je počinio povredu članka 27. Zakona o sprječavanju sukoba interesa u vezi sa člankom 8. i 9. ZSSI-a;

- pod točkom II. izreke Odluke propustom prijavljivanja bitne promjene imovine istekom godine u kojoj je promjena nastala, a povodom stjecanja nekretnine upisane u zk. uložak broj _____ k.o. _____ u 2013. tužitelj je počinio povredu članka 10. ZSSI-a u vezi sa člankom 8. i 9. ZSSI-a;

- pod točkom III. propustom da opravda utvrđeni nesklad između prijavljene imovine u podnesenom izvješću o imovinskom stanju dužnosnika od 22. srpnja 2015. i 27. siječnja 2016. u odnosu na nekretninu – stan u Zagrebu, površine 82,96 m², upisan u zk. uložak broj k.o. i pribavljenih podataka od Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog građanskog suda u Zagrebu, tužitelj je počinio povredu članka 27. ZSSI-a u vezi sa člankom 8. i 9. ZSSI-a;

- pod točkom IV. za povrede opisane u točkama I., II. i III. izrečena je sankcija iz članka 42. stavak 1. podstavak 2. ZSSI-a - obustava isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 10.000,00 kuna koja će trajati pet mjeseci te će se izvršiti u pet jednakih uzastopnih mjesečnih obroka, svaki u pojedinačnom mjesečnom iznosu od 2.000,00 kuna.

Utvrđeno je, da je protiv navedene Odluke tuženika od 25. svibnja 2017. tužitelj pokrenuo upravni spor pred ovim Sudom koji je okončan donošenjem presude poslovnog broja 4 UsI-1703/17-4 od 3. svibnja 2018., a kojom je u točki I. izreke poništena točka III. odluke tuženika broj: 711-I-1930-P-210-15/17-04-11 od 25. svibnja 2017. te je u odnosu na tu točku upravni postupak obustavljen, u točki II izreke presude poništena je točka IV. odluke tuženika broj: 711-I-1930-P-210-15/17-04-11 od 25. svibnja 2017. te je u tom dijelu predmet vraćen tuženiku na ponovni postupak. U točki III. izreke presude odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja točke I. i II. izreke odluke tuženika broj: 711-I-1930-P-210-15/17-04-11 od 25. svibnja 2017., dok je u točki IV. izreke presude odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove upravnog spora. Utvrđeno je, da su protiv navedene presude poslovnog broja 4 UsI-1703/17-4 od 3. svibnja 2018. obje stranke izjavile žalbe, o kojim je odlučeno presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovnog broja Usž-3655/18-2 na način da su u točki I. izreke odbijene žalbe i potvrđena je presuda ovog Suda poslovnog broja UsI-1703/17-4 od 3. svibnja 2018., dok je u točki II. izreke odbačena žalba tuženika podnesena protiv točke II. izreke presude ovog Suda poslovnog broja UsI-1703/17-4 od 3. svibnja 2018. Imajući u vidu da je presudom ovog Suda od 3. svibnja 2018. u točki II. izreke poništena točka IV. Odluke tuženika od 25. svibnja 2017. te je u tom dijelu predmet vraćen na ponovni postupak tuženiku, to je Odluka tuženika od 25. svibnja 2017. postala pravomoćna u točkama I. i II. izreke, dok je u dijelu odluke pod točkom IV. predmet vraćen tuženiku na ponovan postupak. Utvrđeno je, da je postupajući po uputama ovoga Suda navedenim u gore citiranoj presudi ovog Suda od 3. svibnja 2018., tuženik u ponovljenom postupku izrekao novu sankciju tužitelju za povrede koje su utvrđene u točkama I. i II. izreke Odluke od 25. svibnja 2017. i to sankciju iz članka 42. stavka 1. podstavka 2. ZSSI-a obustavu isplata dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 6.000,00 kuna koja će trajati šest mjeseci te će se izvršiti u šest jednakih uzastopnih mjesečnih obroka, svaki u pojedinačnom mjesečnom iznosu od 1.000,00 kuna. Utvrđeno je, da je osporavajući zakonitost citirane Odluke tuženika od 23. listopada 2020. tužitelj pokrenuo upravni spor, koji je pred ovim Sudom vodi pod gore navedenim poslovnim brojem.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja ovaj Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Ovo iz razloga što je povreda članka 27. ZSSI-a u svezi s člankom 8. i 9. ZSSI-a u predmetnom slučaju utvrđena pravomoćnom Odlukom tuženika od 25. svibnja 2017. u točkama I. i II. izreke, a što u predmetnom upravnom sporu uopće nije sporno, dok za povredu odredaba članka 10. i 27. ZSSI-a tuženik sukladno članku 42. stavku 3. ZSSI-a može izreći sankciju obustave isplata dijela neto mjesečne plaće i javno objavljivanje Odluke

Povjerenstva. Naime, podnošenje Izvješća o imovinskom stanju s točnim podacima prema stanju u vrijeme podnošenja istog na pravilno i potpuno ispunjenom propisanom obrascu Izvješća, je temeljna formalna obveza dužnosnika koji moraju ispuniti prema tuženiku. Iz tog razloga sukladno članku 42. stavku 3. ZSSI-a povreda te obveze, odnosno povreda članka 10. i 27. ZSSI-a su jedine za koje je propisano obvezno izricanje novčane sankcije, odnosno obustave isplate plaće dužnosnika, bez mogućnosti izricanja opomene kao blaže sankcije. U tom pravcu su i navodi tužitelja kako se radi o osobito lakom obliku kršenja odredaba ZSSI-a bezpredmetni, budući je i sam zakonodavac propisao kako se za navedene povrede ne može izreći opomena iz članka 42. stavka 1. točke 1. ZSSI-a koja sukladno članku 43. ZSSI-a sankcija propisana za lake oblike kršenja odredbi ovog Zakona pa je iz tog razloga razvidno da zakonodavac povrede članka 10. i 27. ZSSI po svojoj prirodi smatra težim oblicima kršenja odredbi Zakona.

S tim u svezi ukazuje se tužitelju, da je unutar propisanoga raspona sankcija obustave isplate dijela neto mjesečne plaće, tuženik u konkretnom slučaju izrekao sankciju za koju smatra da je obzirom na težinu povrede i posljedicama povrede Zakona primjerena. Izrečena sankcija obrazložena je u osporavanoj Odluci tuženika (stranica četiri Odluke tuženika) pa nisu osnovani navodi tužitelja iz tužbe kojima ističe da nije vidljivo temeljem čega je tuženik utvrdio da je izrečena sankcija primjerena. Dakle, tuženik je prilikom donošenja odluke o visini sankcije u ponovljenom postupku, a u izvršenju gore citirane presude ovog Suda, vezan pravnim shvaćanjima i primjedbama Suda, cijenio činjenicu da je tužitelj počinio više povreda iz ZSSI-a što je utjecalo na izricanje više sankcija unutar Zakonom propisanog okvira, a činjenica da je tužitelj do donošenja meritorne odluke od 25. svibnja 2017. podnio izvješće o imovinskom stanju u kojem je prikazao podatke o svim predmetnim nekretninama, utjecala je na izricanje niže sankcije unutar Zakonom propisanog okvira, kao i činjenica da je ovaj Sud poništio dio odluke koja se odnosi na povredu utvrđenu točkom I. izreke navedene meritorne odluke te je u tom dijelu postupak obustavio.

Slijedom svega navedenog, na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

Imajući u vidu da je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja, to tužitelj sukladno članku 79. ZUS-a nema pravo niti na nadoknadu troška ovog upravnog spora.

U Rijeci 25. veljače 2021.

S u t k i n j a

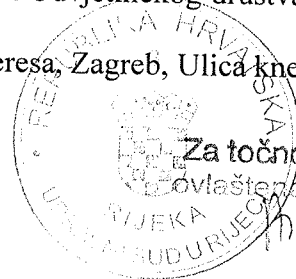
Marija Renner Jakovljević, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u tri (3) primjerka, za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

Dostaviti:

- opunomoćenci tužitelja Nedi Pedišić, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Pedišić i partneri u Zagrebu, Nova Ves 17
- tuženom Povjerenstvu za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5

Za točnost otpredka
ovlaštena službenica

Marija Renner Jakovljević